

မိမိအားချစ်

နာမည်ကျန်ဖန်နား

လုပ်ကြံခြင်း

ဦးလှဆွေ

[ ဘုလင် ]

## စာရေးသူ၏ အမှာ စာ

မြစ်ကြီးနားသို့ သွားမယ့် လေယာဉ်ပျံသည် မင်္ဂလာဒုံ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ လေဆိပ်၌ အသင့်ရှိနေပါပြီ။ ကျွန်တော်သည် အယ်လ်ကွန်ဖန်အား လုပ်ကြံခြင်းစာအုပ် ရေးသားရန်အတွက် လိုအပ်သော အထောက်အထား အကြောင်းအရာ အချက်အလက်များ ရရှိရန် မြစ်ကြီးနားမြို့သို့ အခေါက်ခေါက် အခါခါ သွားခဲ့သည် ။ ယနေ့ခေတ်တွင် လေကြောင်းလိုင်းများ ပေါများ လှသဖြင့် လေယာဉ်လက်မှတ်ရရန် မခက်ခဲလှချေ။ အကြိမ်အတော်များများ ဂိုးရှိုး (Go Show) နှင့် လိုက်ပါနိုင်ခဲ့သည် ။ လွန်ခဲ့သောနှစ်များ ၊ ၁၉၆၅ ခုနှစ်အချိန်၊ ကျွန်တော်၏ ဖခင်သည် ခလရ (၄၇) ဗန်းမော်မှ ခလရ (၂၆) စကုသို့ တပ်ပြောင်းမိန့် ကျသောအခါ အကြံရှိသဖြင့် ဗန်းမော်မှ မြစ်ကြီးနား၊ ၎င်းမှ တစ်ဆင့် မိတ္ထီလာ လေတပ်စခန်းသို့ ဒါကိုတာ လေယာဉ်ဖြင့် မိသားစုလိုက် ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ဖူးသည် ။ မိတ္ထီလာရောက်မှ မော်တော်ယာဉ်ဖြင့် စကုမြို့ (ခလရ ၂၆) သို့ တစ်ဆင့်သွားခဲ့ရသည် ။ ထိုစဉ်က စီးခဲ့ရသော တပ်မတော်လေတပ်ပိုင်၊ ဒါကိုတာ လေယာဉ်မှာ ဘေးတိုက် ခုံတန်းရှည်ကြီး နှစ်တန်းသာ ပါဝင်ပြီး စီးရသည် မှာ သက်သောင့်သက်သာ မရှိလှပေ။ ကျွန်တော်၏ အစ်မများမှာ လေယာဉ်မှူးပြီး အန်သောကြောင့် လေတပ်သားများမှ အသင့်ပြုလုပ်ထားသော စက္ကူအိတ် အထူများကို လာပေးကြသည် ။

(ယခုခေတ်ကဲ့သို့ ပလတ်စတစ်အိတ်များ မရှိသေးချေ) ဒါကိုတာ လေယာဉ်ကြီးပေါ်တွင် ရှားမီးချိုချဉ်များကို စားခဲ့ရသည် ကို အမှတ်တရရှိခဲ့သည်။ ။

ယခုခေတ် ပြည်တွင်း လေယာဉ်များကတော့ ကိုကာကိုလာ၊ ရေသန့်နှင့် ဟမ်ဘာဂါ အသားညှပ်ပေါင်မုန့် စသည် တို့ ကျွေးကြသည်။ ။ လေယာဉ်စီးရသည် မှာ လည်း အိမ်မှာ ထိုင်ရသလို သက်သောင့်သက်သာ ရှိလှသည်။ ။ ကျွန်တော် ၁၉၆၅ ခုနှစ်က စီးခဲ့ဖူးသော ဒါကိုတာ လေယာဉ် စီးရသည် မှာ ခရောင်းလမ်း၌ နွားလှည်းစီးရသော အရသာဖြစ်ပြီး ခုခေတ်လေယာဉ်များ စီးရသည် မှာ နိုင်လွန်လမ်း၌ မာစီဒီး စီးရသလို ကွာခြားပါသည်။ ။

ထိုသို့ မြစ်ကြီးနားသို့ လေယာဉ်ခရီး၊ ရထားခရီးသာမက ယနေ့ခေတ်တွင် ကားလမ်းဖြင့်လည်း အလွယ်တကူ သွားနိုင်သည်။ ။ မန္တလေး မြစ်ကြီးနားသို့ မနက်ထွက်၊ ညနေ ထမင်းစားချိန်အမီ ရောက် ၁၀ နာရီ ခရီးသာရှိသော အခြေအနေဖြစ်သည်။ ။ ဤသို့ အဘက်ဘက်မှ Infrastructure များ တိုးတက် ဖြစ်ပေါ်လာသော်လည်း ကချင်ပြည်နယ်၏ သူပုန်ထမှုမှာ တော့ ယနေ့ထိ ပျောက်ကွယ်သွားခြင်း မရှိသေးပေ။ မြန်မာသူပုန်တို့ သက်တမ်းသည် ကမ္ဘာ့အဆင့်မီ ဖြစ်သည် ဆိုခြင်းမှာ ဂုဏ်ယူဖွယ်ရာ မဟုတ်ပေ။ ဤသည် မှာ သူပုန်တို့ ကို အမြစ်ပြတ် မတိုက်ထုတ်ခြင်းက အဓိကအချက် ဖြစ်သည်။ ။

သူပုန်တို့ ကို အမြစ်ပြတ် မတိုက်ထုတ်နိုင်ခြင်း၏ အဓိကအကြောင်းအရင်း ၂ ချက်သာ ရှိသည်။ ။ ပထမအချက်မှာ အုပ်ချုပ်သူအစိုးရ၏ သူပုန်တို့ အပေါ်ထားရှိသည့် ပေါ်လစီမူဝါဒ မပြတ်သားခြင်းဖြစ်ပြီး ဒုတိယအချက်မှာ နိုင်ငံတော်၏

စစ်သုံးစရိတ်ချို့တဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ။ ထိုအချက်နှစ်ရပ်ပြည့်စုံကာ သူပုန်တို့အတွက် နေရာမကျန်ရှိနိုင်ချေ။ သူပုန်တို့ကို အပြတ်တိုက်မည်ဟု မူဝါဒချမှတ်ပြီး တပ်မတော်အတွက် လိုအပ်သော လူ၊ လက်နက်၊ ခဲယမ်း၊ ရိက္ခာ၊ လစာ အလှူပယ်ဖြင့် စစ်ဆင်နိုင်ကာ မြန်မာ့သူပုန်အားလုံး နိဂုံးချုပ်မည်မှာ မလွဲပါ။ တပ်မတော်၌ တာဝန်ထမ်းဆောင်လိုသူ နည်းပါးနေခြင်းသည် ဗိုလ်မှူးချုပ် အယ်လ်ကွန်ဖန်အား လုပ်ကြံခြင်း မလေးရှား၌ တံမြက်စည်း လှည်းကျင်းသော အလုပ်သမားလောက် လစာမရ၍ ဖြစ်ကြောင်း သိသာပါသည်။ ။ အကယ်၍ သာ မိမိတို့ တပ်မတော်သားများ အတွက် ရိက္ခာ၊ လစာ၊ အနာဂတ်၌ သာယာလှပသော မိသားစုအဆင့် နေစရာတစ်ခု ရှိမည်ဆိုက တပ်မတော်သို့ ဝင်ရောက်လာမည့် တပ်သားသစ်များကို ခါချ၍ နေရပေလိမ့်မည်။

သို့သော် တစ်ဖက်အဖွဲ့အစည်းဖြစ်သော သူပုန်တို့ မှာ မူ သေနတ်ပြောင်းဝ၌ အာဏာရှိနေပြီး KIA မှ အသက် ၃၀ ကျော် နယ်မြေမှူးတစ်ဦး လက်မှတ်တစ်ချက်ထိုးပါက သစ်လုပ်ကွက်ရ၊ တရားမဝင် တရုတ်ကုမ္ပဏီထံမှ ကျပ် ငွေသိန်းထောင်ချီပြီး ရရှိနေလေသည်။ ။

ထိုသူပုန်တို့ သည် ငြိမ်းချမ်းရေးယူသောအခါ၌ လည်း မိမိတို့ ၏ အကြီးအကဲများ နှင့် ညစာအတူစား ဂေါက်အတူရိုက်၊ သိန်းထောင်ချီတန်သော အကောင်းစားကားကြီးများ ဝေါခနဲ ဝေါခနဲစီးကာ၊ မြို့ကြီးများ ၌ ကုမ္ပဏီထောင်၍ ကြီးပွားနေကြလေသဖြင့် မိမိရဲဘော်များ ၏ ခံစားခွင့်နှင့် ကွာဟလျက်ရှိသည်။ ။

သို့ဖြစ်၍ လက်ရှိ တပ်မတော်အကြီးအကဲများ သည် မိမိတို့ တပ်ဖွဲ့ဝင်များ ၏ သက်သာချောင်ချိရေး၊ လစာရိက္ခာ ထိုက်ထိုက်တန်တန်ရရေး၊ ထို့အပြင် လုပ်သက်ပြည့်၍ ပင်စင်ရရှိက နေထိုင်မှုအဆင့်ကအစ စနစ်တကျ အဆင့်တန်းမြင့်မြင့်ဖြစ်စေရန် နိုင်ငံတော်မှ ရရှိသော ဘတ်ဂျက်အပေါ် မူတည်၍ စတင် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိကြောင်း သိရသဖြင့် ဝမ်းသာရသည် ။ ထို့ပြင် ယခင်ကဲ့သို့ လူနှင့်လက်နက် တန်ဖိုးထားရာ၌ လက်နက်ကို မပါစေနဲ့ လူသေရင် သေပါစေဆိုသော စနစ်အစား လူကို တန်ဖိုးထားလာသောခေတ်သို့ ပြောင်းလဲ လာပြီဖြစ်ကြောင်း သိရသည် ။

ရန်သူအခြေပြု နေရာတစ်ခုကိုလည်း ယခင်ကဲ့သို့ လူအင်အားသုံး မတိုက်တော့ဘဲ လေကြောင်း၊ အမြောက် စသည် တို့ဖြင့် စိစိညက်ညက် ချေပြီးမှ သံချပ်ကာဖြင့် ချဉ်းကပ်ပြီး ခြေလျင်တပ်က သိမ်းယူသော သမားရိုးကျ စစ် Conventional War အဆင့်ဆင့် နှံ့နိုင်သောအဆင့်ကို ရောက်လာသောကြောင့် လေကြောင်း၊ အမြောက်နှင့် သံချပ်ကာယာဉ် အားနည်းချက်ရှိသော သူပုန်တို့ အခြေမကျ ဖြစ်လျက်ရှိကြောင်း တွေ့လာရမည် ဖြစ်ပါသည် ။ ဤသည် မှာ လက်ရှိ မြန်မာ့တပ်မတော်၏ မျိုးဆက်သစ် အကြီးအကဲများ ၏ ဦးဆောင်မှု ယခင်တပ်မတော် အကြီးအကဲဟောင်းများ ၏ ကောင်းမွေများ ချထားပေးခဲ့မှု၏ ရလဒ်ဟု မြင်တွေ့နိုင်ပါသည် ။

ကျွန်တော်သည် ငယ်စဉ်ကပင် စာမျိုးစုံ ဖတ်ခဲ့ပါသည် ။ ထိုအထဲတွင် နာမည်ကြီး စာရေးဆရာတစ်ယောက် ရေးသားသော ဝတ္ထုတစ်အုပ်လည်း ပါဝင်သည် ။ ထိုဝတ္ထု၏ ပင်မကျောရိုးမှာ ဇနီးဖြစ်သူမှ အခြားလင်ငယ်တစ်ယောက်နှင့် ဖောက်ပြန်သွားပြီးနောက်

သားသမီးများ မျက်နှာကို ထောက်ရှုပြီး လင်ကြီးက ပြန်လည်လက်ခံပေးခဲ့သော ဇာတ်လမ်းဖြစ်သည်။ ။ ထိုဝတ္ထုရေးသူသည် ထိုကြာကူလီဇာတ်လမ်းကို သနားစဖွယ် မှားယွင်းမှုအဖြစ် ဖန်တီး၍ ဖြစ်သမျှသောအပြစ်တို့ အလုံးစုံကို ခဝါချကာ ပြန်လည်ပေါင်းစည်း စေသတည်းဟူသော Message ကို ပေး၏။ ထိုဝတ္ထုကို စာမျက်နှာပေါင်းများစွာ (လက် ၂ လုံးခန့် အထူ) လုံးချင်းဖြစ်အောင် သိုင်းဝိုင်း ရေးဖွဲ့ထားခြင်းကို ဝတ္ထုဟု ခေါ်ကြ၏။

အကျွန်ုပ် ဦးလှဆွေသည် ဤအယ်လ်ကွန်ဖန်အား လုပ်ကြံခြင်းစာအုပ်ကို ရေးသားရာ၌ ဖွဲ့နွဲ့၍ ရေးသားခြင်းမပါ။ စာရှုသူတို့ လိုရင်းကို သိစေလိုသော သဘောကိုသာ ရေးသားပြီး အားလုံးသည် ဖြစ်ရပ်မှန်ကို အခြေခံထားသည် ။ ကျွန်တော့်စာအုပ်သည် သတင်းရေးသားသကဲ့သို့ အတ္ထုပ္ပတ္တိဖြစ်စဉ်တစ်ခုအား သမိုင်းကြောင်းအကျဉ်းနှင့် ယှဉ်၍ ရေးသားဖော်ပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည် ။ မလိုအပ်သော အပိုစကားများ မပါဝင်ခဲ့ချေ။ သို့သော် အယ်လ်ကွန်ဖန်၏ မွေးဖွားရာ စိန်လုံကမ္ဘာ ကျေးရွာလေးကိုတော့ နှင်းခဲသော ရွာကလေးဟု ပြောဆိုခဲ့ခြင်းသည် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ရောက်ရှိခဲ့၍ ပြောဆိုခြင်း ဖြစ်ပါသည် ။ မဟုတ်ဘဲ တင်စားပြောဆိုခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပေ။

ယခုစာအုပ်၌ KIA တို့ ၏ လူမဆန်စွာ ပြုမူခြင်းများ နှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်သည် ၁၉၆၅ ခုနှစ်မှ စ၍ ကချင်ပြည်နယ်၊ ဗန်းမော် ရွှေကူတို့ ၌ ကျောင်းတက်ခဲ့သူ ဖြစ်ခြင်းကြောင်းလည်းကောင်း၊ ဖခင်ဖြစ်သူသည် ကချင်ပြည်နယ်၊ ဗန်းမော်မြို့ ခလရ (၄၇) ၌ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး ထိုစဉ်က ၁၉၆၂ မှ ၁၉၆၉ ထိ၊ တော်လှန်ရေး ကောင်စီကာလ ရွှေကူမြို့ န.လ.က ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့စဉ် KIA များ ၏

သဘောသဘာဝကို ဖခင်နှင့်အတူ လိုက်ပါရင်း ကြားသိရ၍ လည်းကောင်း၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် တပ်မတော်၌ စစ်သက် (၂၈) နှစ် အတွေ့အကြုံများ အရလည်းကောင်း ရေးသားဖော်ပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

အဓိကအချက်များ ဖြစ်သည့် လုပ်ကြံသူ ဇော်ဆိုင်း၏ ထွက်ဆိုချက်များကို ကျွန်တော်သည် ယခုအခါ အငြိမ်းစား ဖြစ်နေပြီဖြစ်သော စစ်ကြောရေး၌ ပါဝင်ခဲ့သူ တပ်ဖွဲ့ဝင်ဟောင်းများ ထံမှ ရရှိခဲ့ပါသည်။ ။

ဤစာအုပ်၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ကချင်လူမျိုးစစ်စစ် အယ်လ်ကွန်ဖန်ကို ကချင်ပြည်နယ်အား အုပ်ချုပ်ရန် ဒေသပါတီဥက္ကဋ္ဌနှင့် စစ်တိုင်းမှူး တာဝန်ပေးလည်း KIA က မကျေနပ်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် အယ်လ်ကွန်ဖန်သည် ကချင်လူထုနှင့် သင့်မြတ်နေပြီး ၎င်းတို့ လုပ်ချင်တိုင်း လုပ်မရ၍ ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ ဤသို့ဆိုလျှင် KIA အဖွဲ့သည် ကချင်ပြည်နယ်အား ဝှမ်းမော်က အုပ်ချုပ်ပါဆိုလျှင်လည်း ဝှမ်းရှောင်က မကျေနပ်၍ လုပ်ကြံနေကြဦးမည်သာ ဖြစ်သည် ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ၎င်းတို့ အချင်းချင်း KIA မူလတည်ထောင်သူ ခေါင်းဆောင် ၃ ဦးအား သတ်ဖြတ်၍ နောက်လူများ အာဏာရယူမှုသည် ဖျောက်၍ မရသော (အာဏာ၊ ငွေကြေး၊ မိန်းမ) အမည်းစက်ကြီး ဖြစ်သည်။ ။

တိုင်းပြည်၏ သယံဇာတများကို လုယက်ယူငင် ရောင်းချခြင်းဖြင့် ရပ်တည်နေသော KIA အဖွဲ့၏ ဥပဒေမဲ့ လူသတ်၊ ဆက်ကြေးကောက်၊ လူသစ်စု ကိစ္စရပ်များ အတွက် နိဂုံးချုပ်ရန်မှာ ဦးသိန်းစိန်၏ ငြိမ်းချမ်းရေး Road Map အတိုင်း လျှောက်လှမ်းရန်မှ တစ်ပါး အခြားမရှိဟု မျှော်လင့်မိပါသည်။ ။

ဦးလှဆွေ ဘုလက်  
ကျည်ဆန်ကင်းဝေးဖို့  
ငြိမ်းချမ်းရေးကို ရှေ့ရှုစို့

\*\*\*